

af de gode eksempler. Den frygt, man havde, dengang man lavede det til et aktieselskab, er den, jeg hører hr. Morten Homann komme med i dag om Post Danmark, og jeg ser ikke nogen grund til det.

Vedrørende hr. Keld Albrechtsens spørgsmål må jeg sige, at der altså er tale om eventuelle justeringer mod fremtidens samfund.

Jeg skal i øvrigt sige til hr. Keld Albrechtsen, at det bestemt er regeringens hensigt, at de forslag, hr. Keld Albrechtsen stiller på postområdet, når at blive behandlet i samlingen. Det er jo reelt Præsidiet, der afgør det, men de forslag bliver i hvert fald behandlet i regeringen, kan jeg sige, den 6. maj. Så vi er ikke dem, der forhindrer, at vi får en god debat om det.

Og så takker jeg for fru Tove Videbæks støtte.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

33) Første behandling af lovforslag nr. L 193:

Forslag til lov om radiofrekvenser.

Af videnskabsministeren (Helge Sander).

(Fremsat 4/4 2002).

Sammen med denne sag foretoges:

34) Første behandling af lovforslag nr. L 192:

Forslag til lov om ændring af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet, lov om etablering og fælles udnyttelse af master til radiokommunikationsformål m.v. og om ophævelse af lov om Telestyrelsen.

Af videnskabsministeren (Helge Sander).

(Fremsat 4/4 2002).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Kl. 17.35

Tina Nedergaard (V):

Forslagene lægger op til en tilpasning af dele af telelovgivningen, således at de passer til udviklingen og konkurrencen på telemarkedet. Forslagene ligger i forlængelse af Folketingets flertals ønske tilbage i 1999, hvor teleforliget blev indgået.

Forslagene medfører, at Danmark gennemfører EF's rammedirektiv og tilladelsesdirektiv, og samtidig åbner forslagene mulighed for sanktioner i forbindelse med overtrædelse af EU-forordninger.

Samtidig overdrager Danmark lovgivnings- og myndighedskompetencen til Færøerne, for så vidt angår radiobaserede maritime nød- og sikkerhedstjenester i farvandede omkring øerne, sådan som det er aftalt mellem regeringen og det færøske landsstyre efter færøsk ønske i januar i år.

Derudover giver forslagene slutbrugeren mulighed for at vælge en anden operatør end den, han sædvanligvis bruger, til dele af sin aktivitet. I dag er brugerens ret til valg af anden operatør begrænset til, at alle dele skal flyttes. Der er således tale om en forbedring for den enkelte borger, der bruger disse ydelser.

Samtidig præciserer forslagene, at slutbrugeren har ret til at klage over uregelmæssigheder i de abonnementsvilkår, som brugeren har fået stillet i udsigt, og som naturligt er i overensstemmelse med forsyningspligtloven. Denne klageret præciseres således at være uafhængig af, at udbyderne ikke efter den 6. november 2000 har været forpligtet til at få disse abonnementsvilkår godkendt i Telestyrelsen. Der er således tale om endnu en forbedring for brugeren.

Videre betyder forslagene, at der ikke længere vil være krav om både en mobiltilladelse og en frekvenstilladelse, men kun én tilladelse, for at afbureaukratisere området og give brugerne større adgang til området.

Forslagene tager også højde for, at det er regeringens mål på sigt at fjerne dobbelttilladelses-systemet for radio- og tv-området.

Desuden lægger forslagene op til, at man ophæver lov om Telestyrelsen, men præciserer samtidig kompetencefordelingen mellem ministeren og den ny IT- og Telestyrelse. Den ny styrelse skal medvirke til en hurtigere beslutnings- og sagsbehandlingsproces med henblik på hur-

tigst muligt at fremme og implementere nye teknologier på det danske telemarked.

Samtidig lægger forslagene op til, at auktion indføres og sidestilles med offentligt udbud, når frekvenser skal fordeles.

Forslagene lægger som helhed op til regelforenkling, smidiggørelse af proceduren på området og sikrer bedst muligt valg af fremtidig fordeling af frekvenser. Det er Venstres ønske, at det brede teleforlig hermed videreføres. Venstre støtter forslagene.

Thomas Adelskov (S):

Da de her lovforslag er en opfølgning på teleforliget, vil det jo være relevant først overordnet at komme med nogle betragtninger om selve forliget.

Vi har nemlig med tilfredshed konstateret, at ministeren i modsætning til flere af hans kollegaer i regeringen har bestræbt sig på at videreføre traditionen om brede forlig og gode kontakter imellem forligspartierne på telemarkedet. Det vil vi godt kvittere for, ikke alene fordi vi som opposition jo selvfølgelig er tilfredse med at blive hørt, men væsentligst af alt, fordi telebranchen får udstukket nogle retningslinjer og politiske signaler, som er langtidsholdbare, og som branchen kan planlægge og skabe strategier efter.

Uanset om man forholder sig til dele af telebranchen med telefoni, bredbånd, mobiltelefoni, UMTS eller til andre teknologier, så er telebranchen leverandør af en stor del af den infrastruktur, som vil være motor i udviklingen af både erhvervsliv og den offentlige sektor i de kommende år. Det ville derfor være meget uklogt, hvis linjerne ikke var klare, og hvis regeringen også på dette felt følte, at man kunne vælge det snævre flertal, som regeringen er i besiddelse af. Det har ministeren valgt ikke at gøre, og det tror jeg er sundt.

I forhold til selve lovforslaget, og her tænker jeg på lovforslag nr. L 193, er der jo tale om en række regelforenklinger og smidiggørelser i forbindelse med tildeling og udnyttelse af licenser. Der har dog været en del opmærksomhed og en del kritik fra branchen med hensyn til lovforslagets generelle åbning for auktionsformen i forbindelse med tildeling af licenser.

Efter vores opfattelse er auktionsformen en både anvendelig og succesfuld metode, hvor man kan sikre åbning, få nye aktører på markedet og, for at sige det ligeud, penge i kassen til gode formål og initiativer. Jeg håber også, at branchen har lagt mærke til, at forligspartierne

har aftalt, at dele af provenuet fra UMTS-aktionen tilbageføres til forsknings- og it-området.

Socialdemokratiet havde jo meget gerne set, at vi havde afsat flere UMTS-midler i år specielt til forskning. Her var regeringen ikke til at stikke i, og vi endte derfor med beskedne 400 mio. kr. Men det lykkedes dog i forhandlingerne at enes om, at vi næste år igen vil forhandle nye udmøntninger af UMTS-pengene. Så der er fortsat gode muligheder for, at vi kan komme den betrængte forskning til undsætning. Vi deltager i hvert fald gerne.

Kl. 17.40

Når det drejer sig om hovedsigtet med lovforslag nr. L 192, synes det her jo i særdeleshed at handle om tilpasning af lovgivningen, således at ministeren kan gennemføre en sammenlægning af Telestyrelsen og Statens Informationstjeneste til den nye IT- og Telestyrelsen.

Hvordan ministeren sådan helt konkret har tænkt sig at organisere sine medarbejdere, synes vi ikke er så voldsomt interessant. Derimod er vi mere optaget af at sikre ordentlig konkurrence, ordentlig kontrol med teleselskaberne og konkurrenceforholdene, samt at der fortsat er politiske styringsredskaber.

Vi har derfor konstateret, at ministeren i såvel lovforslagets bemærkninger som bemærkningerne til høringssvarene har givet udtryk for at fastholde den linje, som også den tidligere regering havde lagt, nemlig ønsket om at måtte regulere markedet, indtil der er etableret egentlige og reelle konkurrenceforhold mellem teleudbydere.

Dele af telebranchen har været fremme med krav om, at vi samtidig med denne lovrevision skulle deregulere, altså fjerne særlovgivning for telemarkedet eller i hvert fald dele af særlovgivningen.

Nu har Socialdemokratiet ikke sådan et særlig religiøst forhold til, om givne markeder skal reguleres ved særlovgivning, eller om de kan reguleres gennem den ganske almindelige konkurrencelov.

Socialdemokratiet vil derfor gerne give branchen håndslag på, at hvis branchen kan dokumentere, at forbrugerne vil få bedre forhold, få bedre priser eller mere konkurrence, ved at vi fjerner nogle af de reguleringer, som vi i dag har mulighed for at foretage, vil vi gerne medvirke.

Men indtil da vil jeg gerne opfordre branchen til at igangsætte et arbejde for at sikre sig selv et bedre ry blandt forbrugerne, for bedre og hurtigere at efterleve den lovgivning, som vi herinde-

fra lægger op til og vedtager, for at sikre bedre konkurrence imellem udbydere og for at sikre forbrugerne lave priser. Indtil denne dokumentation foreligger, så mener vi fortsat, det er fornuftigt, at lovgiverne, dvs. Folketinget, har en finger på pulsen.

Socialdemokratiet kan støtte forslagene.

Mikkel Dencker (DF):

Da Dansk Folkepartis ordfører, fru Jette Jespersen, ikke kan være til stede i dag, skal jeg fremføre følgende:

Dansk Folkeparti kan støtte intentionerne i såvel L 193 som L 192.

L 192 er i overensstemmelse med den telepolitiske aftale, som sikrer klare politiske målsætninger for den samlede frekvenspolitik og en helt ny beslutningsprocedure, så nye frekvensmuligheder hurtigere stilles til rådighed.

Lovforslaget sikrer samtidig en øget kvalitet og en enklere administration for IT- og Telestyrelsen. Der sker en klar afgrænsning mellem politiske beslutninger og IT- og Telestyrelsen ved vedtagelse af dette frekvenspolitiske rammandat.

Hvad angår L 192, er det dette lovforslags overordnede hensigt, at der skal ske en tilpasning af telelovgivningen og bedre konkurrencevilkår på telemarkedet, og det kan Dansk Folkeparti naturligvis støtte. Forslaget har som begrundelse at oprette en ny IT- og Telestyrelse med bedre fleksibilitet for udviklingen af styrelsen og dens opgaver. Forslaget indebærer en udvidelse af IT- og Telestyrelsens beføjelser med større uafhængighed af Videnskabsministeriet. Ved vedtagelsen af dette lovforslag ophæves den eksisterende lov om Telestyrelsen. Den nye IT- og Telestyrelse vil således ikke blive oprettet ved lov.

Dansk Folkeparti kan som nævnt støtte forslagene.

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg må indlede med at fastslå, at Det Konservative Folkeparti kan give begge forslag fuld tilslutning.

Det ene forslag, L 193, er jo en direkte opfølgning på den telepolitiske aftale fra 1999, og her vil jeg gerne bekræfte, hvad den socialdemokratiske ordfører jo også var inde på, nemlig at vi har haft nogle meget gode drøftelser om disse lovforslag og ikke mindst i forbindelse med vores UMTS-forligshandlinger.

Jeg kan fuldt ud bekræfte, at det er et gensidigt ønske hos regeringspartierne, ikke mindst Det Konservative Folkeparti, og Socialdemokratiet at få så mange penge som muligt lagt ind under forskningsområdet. Det er jo igen bekræftet i forbindelse med vores UMTS-forlig fra for nylig, at midlerne skal gå til forskning og it-satsning. Så dér er vi fuldstændig enige om de overordnede mål.

Tilbage til L 193: Forslaget lægger op til en forenkling af regelsættet sådan mere generelt, og helt konkret lægges der op til, at tilladelsessystemet bliver forenklet, så drift af offentlige mobilkommunikationsnet fremover kun kræver tilladelse fra én instans.

Kl. 17.45

Derudover lægges der op til en klar kompetencefordeling, hvorefter rent telefaglige beslutninger træffes inde i IT- og Telestyrelsen, og også det kan vi give tilslutning til.

Endelig anerkendes auktion som et generelt instrument på lige fod med udbud og offentlige udliciteringer, og det synes vi, at vores erfaringer berettiger til. Så vi kan altså give tilslutning til L 193.

Det samme gælder indholdet i L 192, hvis enkeltlementer på samme måde lægger op til en tilpasning og justering af regelsættet, som tager højde for bl.a. den EU-forordning, der ligger, og den gennemførte oprettelse af IT- og Telestyrelsen.

Vi mener, at begge forslag er fremadrettede og fornuftige, og igen vil jeg afslutte med at bekræfte, at det helt overordnede mål for os jo er, at vi når nogle telepolitiske initiativer, som har så bred tilslutning som muligt i Folketinget; det giver faktisk det bedste afsæt i forhold til de signaler, vi gerne vil sende til branchen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Anne Grete Holmsgaard som ordfører.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

I SF er vi positive over for den forenkling, der er lagt op til med L 193. Vi synes, det er fornuftigt at få en mere enkel og fleksibel fremgangsmåde med de 1-årige rammemandater, der naturligvis vil indeholde en strategi, som rækker længere end det ene år, men hvor man har en ordentlig regulering, hvor man har den overordnede styring, og man så har nogle ordentlige rammer for IT- og Telestyrelsen at arbejde inden for i den daglige varetagelse af arbejdet.

Vi kan også i SF tilslutte os, at det bliver muligt også fremover at anvende auktion som et instrument, hvor man kan finde ud af, om man enten vil bruge auktion, eller man vil bruge almindeligt offentligt udbud i den enkelte sag.

Vi er glade for, at det klart fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at ministeren er indstillet på at drøfte både rammemandatet og eventuelle situationer om valg mellem auktion og udbud med forligskredsen, og vi lægger i det hele taget stor vægt på, at vi har en minister, der er så positivt indstillet over for at drøfte med forligskredsen forud for forskellige vigtige tiltag.

Nu kan man jo godt nok ikke være sikker på, at man også om nogle år har en minister, der er lige så positiv, så vi synes måske, det ville være fornuftigt med en enkelt justering.

Det fremgår af bemærkningerne, at forligskredsen vil blive inddraget i de knaphedssituationer, hvor man skal tage stilling til, om det er auktion eller udbud, man skal anvende, og der står direkte: »Hvor der er tale om større politisk rækkevidde«. Det er jo altid sådan et vanskeligt definerbart område, så vi vil foreslå, at der her bliver tale om, at man altid inddrager forligskredsen. Hvis det er en sag, der ikke har nogen særlig politisk rækkevidde, kan vi jo hurtigt afgøre det i forligskredsen. Jeg synes, det ville være fornuftigt at have det klart stående i betænkningen over lovforslaget.

Med hensyn til L 192 kan vi også tilslutte os det forslag. Vi lægger vægt på, at markedet stadig væk er sådan, at der er behov for særregulering på det her område et stykke tid endnu. Jeg vil ikke gå ind i de enkelte forslag, men sige, at vi i SF på alle områder kan tilslutte os det.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Margrethe Vestager som ordfører.

Margrethe Vestager (RV):

Det er ellers hr. Morten Helveg, som har haft dette område, og som på Det Radikale Venstres vegne har bidraget til det telepolitiske forlig, der blev lavet i 1999.

Vi glæder os over, at regeringen holder fast ved og følger op på det forlig, som Det Radikale Venstre er en del af; derfor kan jeg også give Det Radikale Venstres støtte til begge forslag.

L 193 indebærer jo bl.a., at auktioner indføres som generelt instrument. Auktionsmodellen synes jeg, at vi alle sammen kan glæde os over har givet så positivt et resultat anvendt i forbindelse

med tredjegerationsmobilnettet. På baggrund af de erfaringer kan vi fuldt ud tilslutte os anvendelsen af auktionsinstrumentet, selvfølgelig efter rimelige kriterier og måske nok i fremtiden med mere nøgterne resultater end det fine resultat, vi fik ved tredjegerationsauktionen.

Kl. 17.50

Lovforslaget udstyrer jo ministeren med et såkaldt frekvenspolitisk rammemandat som led i ændringen af kompetencefordelingen mellem ministeren og IT- og Telestyrelsen. Rammemandatet er jo en konsekvens af, at den telemæssige og teknologiske udvikling går så stærkt, at Folketinget dårligt kan nå at lovgive i takt med udviklingen.

Bare sådan i parentes bemærket kan man sige, at med den hastighed, Folketinget har i øjeblikket på regeringens initiativ, kunne vi måske nok nå det alligevel, specielt skatteministerens iver taget i betragtning. Men ministre kan jo lære af hinanden, så vi håber, at denne minister vil lære skatteministeren noget. Parentes slut.

Jeg vil gerne følge op på en enkelt ting, og det var den diskussion, som SF's ordfører, fru Anne Grete Holmsgaard, tog op, fordi det altid er en selvstændig og vigtig diskussion, hvilke vide og brede beføjelser man bør give en minister i form af rammemandater. Derfor er det vigtigt at holde fast i, at de overordnede målsætninger naturligvis fastsættes politisk, hvorefter IT- og Telestyrelsen står for den faglige administrative udmøntning.

Det Radikale Venstre ser derfor frem til videre drøftelser om mandatets indhold i forligskredsen som forudsat i aftalen fra 1999. I de her tider, hvor der er brug for, synes jeg, tillidskabende foranstaltninger mellem regering og opposition, kunne det være fornuftigt, at man også lavede forskellige skriveøvelser, som også foreslået af SF's ordfører, fru Anne Grete Holmsgaard.

Endelig indeholder lovforslaget jo en forenkling af tilladelsessystemet, hvorefter drift af mobilkommunikation kun kræver én tilladelse, hvilket vi også støtter og endda varmt.

Lovforslag nr. L 192 kommer i forlængelse af lovforslaget om radiofrekvenser, og det har til hensigt at foretage nødvendig tilpasning af telelovgivningen til udviklingen af konkurrence på markedet, bl.a. vedrørende fast operatørvalg og videredirigering. Hensigten er jo den enkle og positive at fremme effektiviteten og konkurrencen inden for telesektoren samt at overholde EU's forordning om adgang til det rå kobber, og det kan vi også tilslutte os.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Keld Albrechtsen som ordfører.

Keld Albrechtsen (EL):

De to forslag er jo en udmøntning af dels forlig om teleliberalisering, dels telepolitiske aftaler, som et stort flertal, men ikke Enhedslisten, står bag. Vi har ikke lod og del i det, og jeg må sige på baggrund af de to forslag, der er fremlagt her, at så bliver vi heller ikke en del af det.

Det, der jo er tale om, er, at det her er endnu et skridt, ganske vist ikke det største, men endnu et skridt i retning af den overladelse til markedskræfterne af det hele, som ligger bag liberaliseringsprocessen, der stammer fra EU's rammedirektiv.

Det, der jo er karakteristisk ved EU-liberaliseringerne, er, at de på kort sigt i nogle tilfælde, det må erkendes, medfører større konkurrence, indtil det er afgjort på markedet, hvilke af de store selskaber på europæisk plan der overtager kontrollen med markedet. Det er karakteristisk, at på alle de områder, hvor EU foretager liberaliseringer – vi ser det f.eks. med Arrivas position på tog- og bustransporten – bliver resultatet, at man erstatter nationale monopoler med nogle ganske få gigantselskaber på det europæiske marked.

Når det er afgjort, hvilke af de selskaber der vinder, om det bliver Telia, der vinder det hele eller et af de franske eller tyske selskaber, så får vi så det, man i nationaløkonomisk sprog kalder et oligopol, altså nogle få meget, meget store selskaber, og det bliver ikke danske selskaber, naturligvis, som så deler markedet imellem sig. Så er det slut med konkurrencen, og så er det altså også slut med den umiddelbare prisfordel.

Jeg har set, at der er et teleselskab, som i år vil bruge en milliard på at forsøge på at fastholde et fodfæste på det danske marked. Det vil nu næppe lykkes for det pågældende selskab. Det er nok andre, der vinder.

Men det viser altså noget om, hvor desperat situationen blandt mobiltelefonselskaberne er i øjeblikket, og hvor meget de sætter ind, for det er deres liv, der er på spil. Nogle af dem dør, og så kommer oligopolet, så kommer altså disse store europæiske selskaber, som overtager markedet. Så er det slut med Folketingets indflydelse på tingene, så er det slut med demokratisk kontrol med tingene, så er det monopolerne, der gælder. Der er jo ikke i EU en antimonopollovgivning, som man f.eks. kender fra USA, som så kunne træde ind.

Kl. 17.55

Så det her er en udvikling, skridt for skridt, i retning af at etablere et monopolsystem i ny form, hvor man erstatter statsmonopol med europæisk monopol. Det kan vi ikke medvirke til. Der kommer ikke noget godt ud af det.

Det, som man jo skal huske, også nu, hvor der er radiofrekvenser med i det, er, at lidt længere fremme i udviklingen af det her ligger jo også it- og kommunikationslinjerne og frekvenserne til radio og den slags ting, som i øjeblikket også på europæisk plan koncentrerer hos nogle få selskaber.

Den italienske statsminister ejer jo medierne i Italien. Det vil være på samme måde med medieområdet, at der vil det også lande på nogle få hænder uden for demokratisk kontrol, hvis man bare lader denne her udvikling passivt fortsætte.

Derfor er det mig en kilde til bestandig undren, at Socialdemokratiet og SF medvirker til det her projekt. Det er mig i og for sig ikke en kilde til undren, at ministeren gør det. Han tror selv, det er noget liberalt, det her. Han har ikke gennemskuet, hvor det ender. Men at Socialdemokratiet og SF medvirker skridt for skridt ned ad denne her glidebane, er mig en kilde til evig undren.

Men det kan jo være, at det på et eller andet tidspunkt – forhåbentlig ikke inden det er for sent – vil gå op for dem.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg skal spørge Enhedslistens ordfører, om det ikke er korrekt, at vi ved den lovgivning, som nu har eksisteret i en årrække, ved den særlovgivning og særlige regulering af hele telemarkedet jo netop har forsøgt at undgå, at vi fik de her monopoler.

Vi har jo bl.a. ved UMTS-aktionen specifikt sigtet mod at få andre aktører med på markedet. Rent faktisk forsøger vi lige nøjagtig det modsatte, men det, hr. Keld Albrechtsen har som endemål, er et meget dyrt statsmonopol. Det er sådan set ikke det, vi ønsker. Vi ønsker lave priser, vi ønsker ordentlig teknologi, og vi ønsker en meget stor udbredelse.

Det synes vi faktisk er lykkedes for os at få i Danmark via de her reguleringer, som vi laver på telemarkedet, og sammenligner man med alle andre europæiske lande, må man faktisk sige, at vi har haft en meget, meget stor succes på det område, og det ønsker vi at fortsætte med.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jo, men som alle jo ved, så har det været sådan, at man i en periode – og det vil sikkert også fortsætte i år 2002 – har kunnet gå ind hos konkurrerende teleselskaber og hente en mobiltelefon stort set gratis og ikke betale kostprisen på sit abonnement.

Jeg siger bare, at man skal være umådelig naiv for at tro, at en sådan situation, hvor varerne leveres langt under den reelle produktionsomkostning, vil kunne fortsætte. Den fortsætter, indtil det er afgjort, hvilke selskaber der overlever på det europæiske marked. Når den konkurrence er afgjort, ja, så er det selvfølgelig slut med at modtage ydelser under produktionsprisen. Så bliver det et pænt stykke over produktionsprisen. Man behøver altså ikke at være meget nationaløkonom for at regne ud, hvordan det vil gå.

Det er bare derfor, at jeg appellerer til Socialdemokratiet og SF om at begynde at analysere, hvad det egentlig er for et projekt, man har sat i gang, og hvor det vil føre os hen.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Nu taler vi altså om et lovforslag, der regulerer på telelovgivningsområdet. Vi taler ikke om, hvorvidt vi skal stå herinde og drive ideologi, om man må udsende tilbudsaviser, hvor man sælger smør, ost eller mobiltelefoner billigere for at få folk ind i butikken.

Det her forslag går jo rent faktisk ud på at sikre flest mulige teleoperatører og de billigste priser til forbrugerne. Det er faktisk det, der er vores mission, og egentlig ikke at forholde os til diverse tilbudsaviser.

Jeg skal så generelt oplyse til hr. Keld Albrechtsen, at det rent faktisk er sådan, at de fleste teleselskaber har meddelt, at de stopper den proces, hvor man altså giver et tilskud til mobiltelefonerne, hvis kunden samtidig opretter et abonnement. Om det så slår fuldstændig igennem på markedet, vil vise sig i den kommende tid, men det er i hvert fald meldingen fra flere af teleselskaberne.

Men vi skal ikke stå herinde og diskutere, om man må sælge smør under dagsprisen, eller om man må sælge mobiltelefoner under dagsprisen for at hive folk ind i butikken. Vi skal regulere de områder, som har vital betydning for det danske samfund, og det har hele teleinfrastrukturen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Så kan jeg kun oplyse, at jeg modtog altså et fint reklametryk fra en international concern, som konkurrerer på mobilmarkedet her i Danmark, hvor de oplyste, at de i år ville bruge omkring 1 mia. kr. på kampagner for at rykke abonnenter over til deres selskab, så det tyder jo ikke rigtig på, at det er holdt op. Men det holder naturligvis op på et eller andet tidspunkt, for der er jo ingen selskaber, der bliver ved med at forære danske forbrugere penge. Det gør de kun, indtil det er afgjort, hvem der får det.

Jeg skal så også anerkende, og det sagde jeg også i mit ordførerindlæg, at de to lovforslag, der ligger her, kun er ét trin, og endda ikke det største, på vej ned ad den glidebane. Men jeg benytter bare anledningen til, når det nu er muligt, at forsøge at gøre opmærksom på, hvad det er for en udvikling, vi er inde i, og at dansk politik på dette område præges af dyb naivitet.

Bodil Kornbek (KRF):

Begge disse lovforslag er vi positivt stemt over for i Kristeligt Folkeparti.

Når det gælder lovforslag nr. L 193, altså forslaget om radiofrekvenser, er det jo en sidste fase i en telelovgivningsreform, som har baggrund i den telepolitiske aftale, et flertal af partierne indgik i 1999. Kristeligt Folkeparti er ikke med i den aftale, og det skal altså ikke tolkes, som om vi er negative eller ikke vil gå ind for forslaget, for jeg har jo sagt, at det vil vi gerne, men vi har af nogle grunde, som jeg ikke er helt klar over, ikke været med i de aftaler, der har været.

Men det afholder mig ikke fra at sige, at vi tilslutter os de forslag, vi behandler i dag. Vi synes, det er fint med en forenkling på området, når det gælder tilladelsessystemet, og med hensyn til auktionsmodellen som generalinstrument og som alternativ til det offentlige udbud ved udstedelse af tilladelser, er vi også positive.

Dog kan det være en smule bekymrende – jeg indrømmer, at jeg ikke helt kan gennemskue det – hvis anvendelsen af auktionsmodellen ved udstedelse af disse frekvenstilladelser kan medføre så store omkostninger for frekvensanvendere, at det i sidste ende vil gå ud over forbrugerne, for så er det jo ikke så positivt endda. Men det regner jeg med at jeg kan få uddybet nærmere i udvalgsarbejdet.

Lovforslag nr. L 192 synes vi ser fornuftigt ud. Vi kan selvfølgelig godt tilslutte os etable-

ring af en it- og telestyrelse, hvilket vil være en positiv udvikling på dette område. Så alt i alt er vi tilfredse.

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jeg vil ganske kort takke for den brede tilslutning, og så må vi jo leve med, at Enhedslisten ikke vil være med, selv om jeg selvfølgelig er lidt utryk ved hr. Keld Albrechtsens vurdering af min dømmekraft både nu og fremover.

Jeg vil også gerne fra min side i forlængelse af de fleste indlæg kvittere for det fine samarbejde, vi har, som jo meget naturligt ligger i forlængelse af det teleforlig, som blev indgået i 1999.

Jeg erkender, som det også blev fremført af enkelte af ordførerne, at der her er tale om to meget tekniske lovforslag, og skulle det være således, at partierne under udvalgsbehandlingen føler anledning til at få præciseret nogle af tingene, er vi naturligvis altid beredt. Det er jeg også for så vidt angår det, som fru Bodil Kornbek ganske kort var inde på her til sidst, selve auktionmodellen.

Det er således, at der er blevet rejst en række spørgsmål om den, fordi det er noget ganske nyt, og det er også korrekt, som det fremgår af flere af høringssvarene, at det er så nyt, at der endnu ikke er foretaget nogen endelig evaluering. Det har ganske enkelt været umuligt, eftersom markedet endnu ikke er etableret.

Det, vi må konstatere, er, at vi nu har fået konstateret, at auktionsmodellen har vist sig egnet som metode, og det er så langt, som vi kan komme nu. Men skulle der være yderligere spørgsmål, er vi selvfølgelig også meget parat til at besvare dem under udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslagene overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Forskningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 18.05

Den sidste sag på dagsordenen var:

35) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 85:

Forslag til folketingsbeslutning om 7 års tjenestepligt for læger.

Af Birthe Skaarup (DF) m.fl.
(Fremsat 19/3 2002).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Vi skal nu førstebehandle Dansk Folkepartis beslutningsforslag om 7 års tjenestepligt for læger.

Forslaget indebærer, at regeringen skal indføre en ordning, så de personer, der uddannes til læger i Danmark, forpligtes til at udøve lægegerning her i landet 7 år efter endt uddannelse. Forslaget sigter således imod at reducere mangelen på læger her i landet, og forslaget vil ifølge Dansk Folkeparti binde de udenlandske studerende på lægestudiet til at blive i Danmark, når de er færdiguddannede.

Antallet af pladser på medicinstudiet er næsten fordoblet siden starten af 1990'erne, og som følge heraf stiger antallet af nyuddannede læger markant i netop disse år. Det er rigtigt, at der optages en del udenlandske studerende på netop dette stadium; det gælder særlig nordmænd og svenskere. I henhold til nordiske aftaler og for svenskernes vedkommende EU-bestemmelser har ansøgere fra Sverige og Norge ret til at søge ind på medicinstudiet på akkurat samme vilkår som de danske ansøgere.

Den meget store søgning, der i de sidste år jo i høj grad har været fra Sverige, er imidlertid et forholdsvis nyt fænomen, og vi ved endnu ikke med sikkerhed, om flertallet vil rejse hjem, efter at de har færdiggjort deres uddannelse. Der er derimod noget, der tyder på, at særlig svenskerne opgiver studiet efter ganske kort tid, og det er netop det, der har været meget fokus på i dagspressen de sidste par dage. Der har sidste år også været fuld opmærksomhed om netop dette frafaldsproblem, og derfor har universiteterne optaget flere, end der er pladser til, så der efter de første måneder ikke har stået tomme pladser på grund af netop dette frafald.

De årgange, hvor der er mange svenske og norske studerende, er endnu langt fra kommet gennem studiet. Den aktuelle lægemangel i Danmark skyldes derfor ikke disse udenlandske